

A lap 48 oldalas hirdetési anyagából számos jövő évi rendezvényről is értesülhetünk, ezek közül itt csak kettő említessék: 1997. szeptember 9–21. között kerül sor Freibergben a III. Nemzetközi Gottfried Silbermann Versenyre – a kiírásban Bach-művek szerepelnek (felvilágosítás: Gottfried-Silbermann-Gesellschaft e.V., Obermarkt 16, D-09599 Freiberg, tel.: 00 37 31/222 48); 1997. január 15–18-ig pedig „Orgona és templom-akusztika” címmel tart *intenzív kurzust* a stuttgarti Fraunhofer-Institut für Bauphysik (tájékoztató: Dr. Angster Judit, tel.: 00 49 711/970 34 05, fax: 00 49 711/970 33 95).

HangszerVilág VI (1996) 3. és 4. szám

A hangszerész-újság júliusi számát Szakács István és Koppány Zoltán terjedelmes cikke („Válasz [...]”) nyitja meg. Az orgonakészítők a *kővágóörsi evangélikus templom műemlékorgonáját* újították fel, írásukban a munkájukat bíráló jegyzőkönyvre reagálnak. Ebben bizonyítani igyekeznek, hogy a jegyzőkönyv szerzői szakmailag és emberileg is alkalmatlanok egy ilyen eljárás hiteles lefolytatására, s hogy saját kővágóörsi munkájuk nem hagy maga után szakmai kívánnivalókat. Egyúttal – többek között – megállapítják, a szóban forgó személyek egy „mindent egy kézben tartani akaró monopolisztikus hatalom” ügynökei, akik a becsületes orgonaépítőt „...közellenségként kezelik s üldözik...”

Pálfi Domokos hangszerész-tanuló rövid tanulmányban ismerteti a *hódmezővásárhelyi unitárius templom 1910-ben épült orgonájának* történetét. A szegedi Soukenik és Rukovina-cég műhelyében készült romantikus hangszer (II/15) sípjait a 70-es években az egyházközség kényszerhelyzetben eladta. A sípok szerencsés körülmények folytán a közelmúltban visszakérültek a templom tulajdonába, így megkezdődhet a hangszer felújítása.

A folyóirat októberi (4) számát Kormos Gyula írása vezeti be („A műemlékorgonák restaurálásakor »a plexiüveg használata fa helyett csupán részletkérdés«, »a PVC-cső nagyon is megfelel«?!?”), melyben reflektál az előző számban Szakács István és Koppány Zoltán orgonakészítők részéről a személyét ért vádakra. A szerző tucatnyi pontban cáfolja a „Válasz [...]” című, „súlyosan rágalmazó, a bulvárlapokat és a Kacsma-magazin színvonalát is alulmúló” cikk állításait és rámutat a szerzők „temérdek szakmai tévedésére”.

Ugyancsak a „Válasz [...]” című írást tűzi tollhegyre Kovács Lóránt („Gondolatok »Válasz« után”), melyben személyes tapasztalatai alapján védelmébe veszi a harkai orgonát és felújítóját, Kormos Gyulát (a hangszer hangja „...egészséges, tiszta, izlésesen intonált, nemes ...”, „... e munkája alapján Kormos Gyulát az ország egyik legjobb szakemberének tartom...”). A cikk írója a továbbiakban kiáll a műemlékrestaurálási elvek hangszerész-alkalmazása mellett is: „Megrökönyödtem, milyen hallatlan cinizmussal szól Szakács István és Koppány Zoltán a műemlékvédelem egyik alapelveiről, mely a lehető legtöbb eredeti alkatrész felhasználását tűzi ki a restaurátor feladatául.”

Pálfi Domokos hangszerész-tanuló a *régi erdélyi orgonák veszélyeztetettségére*, az orgonaépítők feladataira hívja fel rövid írásában a figyelmet.

Enyedi Pál

Helyesbítés

Az előző számunkban (III. évf. 4., 454.) ismertetett székesfehérvári Szalay-orgona II. manuáljának hangképe Solymosi Ferenc orgonaművész szíves közlése alapján: Doppelflöte 4', Gamba 8', Salicional 8', Dolce 8', Liebl. Ged. 8' – tehát az I. manuál utolsó regisztere a felsorolásban a Mixtura. (Az orgonát 1945-ben bombatalálat érte, a fenti adatokat a javítási előkészületek során 1949. febr. 17-én készített Angster-jegyzőkönyv – Pécs, Baranya megyei Levéltár – tartalmazza.)